

INUIT ATAQATIGIIT INATSISARTUNI

FM26/73

16.06.2026

Kristian Jeremiassen

Forslag til forespørgselsdebat om det, i vores tid, er passende med tidsbegrænsninger på hvornår fangst dyr og fiskeri kan ske på året for fangerne og fiskerne.

(Gerth Mikaelson, Naleraq)

Forslag til forespørgselsdebat:

Her i landet driver vi ikke fangst som udrydder alle fangst dyr, lige fra vores forfædres fangst med kajak og hvalfangeres udefra har drevet rovjagt på hvaler i vores kyster for at benytte hvalspæk til belysning, hvilket har haft stor betydning for hvaljagt.

I jagt på havet skal kvoter til kulturel jagt med kajak være bedre end i dag, da kajakfangst ikke er rovdrift på jagt dyr, hvorfor Inuit Ataqatigiit ønsker at denne mulighed skal stå stærkere i dag, sagt på en tydelig måde, at det er nødvendigt øge muligheder for kajakfangst, set i lyset af at bevare kajakkulturen til vores efterkommere og sikre denne ad denne vej.

Med denne indledning har Inuit Ataqatigiit disse bemærkninger til Gerth Mikaelson, Partii Naleraq forslag:

Vejrforholdene er ændret markant siden starten af 2000'erne, for det var koldere før og isen lagde til. Klimaforandringerne har ramt os hård og nu er klimaet blevet mildere og isen kommer senere end før, og i nogle steder er der kun tynd is som ingen kan færdes i, det vil sige at man hverken kan sejle igennem eller køre med hundeslæde i.

INUIT ATAQATIGIIT INATSIARTUNI

Det er blevet normen at isen lægger til senere og smelter tidligere, hvilket også har en indflydelse på jagtdyrene. Det vil sige at fangeres og fiskeres viden er nødvendige for at ændre vores jagtmetoder for kvoterede dyr, og denne medfører også videnskabelig viden og naturinstituttets viden skal samles, idet fiskere, fangere og naturinstituttet har denne viden.

Når man samler disse styrkes for at styrke levevis og fangstmetoder er det nødvendigt at ændre på jagtperioderne for de kvoterede fangst dyr. Inuit Ataqatigiit ønsker at sige, at det er nødvendigt at tilpasse vores regler til de klimatiske forhold og antallet af jagt dyr, for forholdene har ændret sig radikalt i de seneste år.

Inuit Ataqatigiit ønsker at understrege i dette forslag til forespørgselsdebat, at såfremt man fremsætter forslag fremadrettet, at man benytter ord som at vi ændrer mening, for vi ved ikke om dette vil være tilfældet i fremtiden, idet det vil komme an på afstemningstemaet for forslaget, hvilket vil sige, at debatten kan være meget bred.

Hvis vi her kommer ind på fuglejagt, her specifikt lomvier, så kommer de til Diskobugten i tidsperioder hvor man ikke kan jage dem og man åbner for fangst efter de er fløjet væk fra området og disse jagtperioder for lomvier må vi genoverveje, det samme gælder for rider. Vi bruger rider og lomvier som eksempler, men det er ikke blot disse som vi må komme ind på sammen med fisker- og fangerforeninger, vi må huske på at der er aftaler lande imellem og Inuit Ataqatigiit mener at disse aftaler mellem lande ikke skal brydes.

Det skal ikke være sådan at vi skal ændre vores levevis og identitet på grund aftaler med andre lande, for vi skal tage udgangspunkt i vores egen identitet og at vi bor her i dette land, for vi lever i et land som ikke kan sammenlignes med noget land og vi må tage udgangspunkt i vores identitet, men på den anden side er vi også en del af den globale verden og må deltage i internationale fora.

Måden af dele fangsten af sildepiskere og finhval er også for "bureaukratisk", og det samme gør sig gældende for hvid- og narhvaler, den fordelingsmetode som man i loven har sat rammer for havpattedyr rammer fiskere og fangere hårdt, blandt andet som

INUIT ATAQATIGIIT INATSIARTUNI

følge af alt for firkantede bestemmelser, hvor blandt andet kvoter for hvid- og narhvaler, for sildepiskere ikke bliver udnyttet som følge af fordeling til bestemte byer, uanset om vejrforholdene skifter fra år til år, hvor fangsttyr ikke kan forudses fordi de hele tiden svømmer, hvor man nu har olympiske kvoter fra by til by om hvem der kan fange flest, man kunne få mere udbytte hvis man havde mere fleksible kvoter, hvorved kvoter kan udnyttes fuldt ud, som for eksempel i Kommune Qeqertalik kunne man tildele kvoter for hvid- og narhvaler mere på en mere fleksibel måde, hvor man kunne bruge hele kvoten gennem olympiske kvoter, men det forhindres i at der er kamp om kvoter fra sted til sted.

Der er alt for mange pukkelhvaler nu og nu ligner vi mere en pukkelhvals museum, de er til fare for de søfarende fordi de er øget i antal og Inuit Ataqatigiit mener at man skal øge kvoter for disse mærkbart, og vi mener at de skal være en del af kulturkvoterne til grønlandske hundeejere, idet hundeejere i dag bruger en masse importeret hundefoder, mens antallet af pukkelhvaler stiger kraftigt og er til fare. Det vil være interessant at få oplyst om hvad partier og Naalakkersuisut mener om at tildele kvoter til hundeejere for at beskytte den grønlandske slædehund? Det vil være til gavn for vores egen selvforsyning, idet det nu er blevet farligt at sejle i Diskobugten på grund af de stigende antal pukkelhvaler, hvorfor man må åbne op for kvoter til hundeejere. For der er blevet for mange pukkelhvaler. Før i tiden da isen lagde til, var der ingen pukkelhvaler i Diskobugten, men nu er de begyndt at overvintre, som følge af klimaforandringerne.

Vi bor i et stort land, og der skal være forskellige begrænsninger og tilpasning er blevet nødvendigt idet vejrforholdene er meget anderledes end før, hvorfor man må tilpasse for landdyr og havdyr fra sted til sted.

Afslutningsvis ønsker vi at understrege at vi finder det vigtigt at begrænsninger for landets borgere skal administreres så de passer til vores land, og samtidig huske på, at vi er en del af den globale verden som har aftaler med andre lande, men vi bor i et land

INUIT ATAQATIIT INATSISARTUNI

som ikke kan sammenlignes med andre lande, og Inuit Ataqatigiit mener at vi skal have løsninger der tilpasser til vores kultur og levemåde.

Disse er de ord som vi ønsker at bidrage med til forslag til forespørgselsdebat, og vi håber at der vil være en konstruktiv debat med vilje til kompromis og fremsynede løsninger.

Tak.